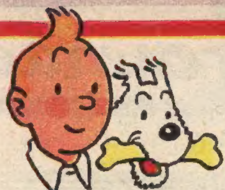

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
ACHTSTE JAARGANG — 40
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

NIEUW! NIEUW! NIEUW! NIEUW!
NOG MEER KLEUR
EN LEVEN!

In dit nummer vind je :
TWEE NIEUWE TEKENVERHALEN
DE WITTE RUITER
ZEEHONDENEILAND

Een sensationele rubriek :
DE WONDEREN VAN DE MODERNE TECHNIEK
Als eerste plaat in deze reeks :
DE LANCIA - GRAN TURISMO LEVERT AL HAAR GEHEIMEN

En een énig geschenk :
TWEE KUIFJE's PUNTEN !

EN ONS VOLLEDIG VERHAAL **LASALLE** DE SLUWE GENERAAL

LASALLE de Sluwe Generaal

VOLLEDIG VERHAAL DOOR RAYMOND REDING

Op 13 Juni 1791 werd het 24e Koninklijk Cavalerieregiment, gekaserneerd in Nancy, ontbonden bij decreet van de « Assemblée Nationale », wegens zijn antirevolutionnaire geest.

Enkele weken later in Parijs...

Twee maanden later vecht de ex-officier van de koning als eenvoudig cavalerist onder het commando van generaal Pichegru...

Op zekere dag maakt hij een rit buiten het kamp...

Lasalle schakelt twee Oostenrijkers uit en de twee anderen verkiezen de vlucht boven de kennismaking met de degen van Lasalle...

Onder een regen van kogels tracht Lasalle zijn buit mee naar het eigen kamp te nemen...

Lasalle kan die onderneming tot een goed einde brengen en ontvangt de gelukwensen van de jonge generaal...

Een jaar later, Lasalle is twintig jaar oud, is hij kapitein van het vijfde husarenregiment, onder het bevel van Bonaparte...

Hij is colonel op één en twintigjarige leeftijd en generaal als hij nauwelijks negen en twintig jaar is. Lasalle staat bekend als de beste schermer van Frankrijk en verdiende zijn sporen op de slagvelden van Egypte, Spanje en Pruisen...

In 1806, de dag na de slag van Jena, in het hoofdkwartier van de keizer...

Met 500 huzaren rijdt Lasalle in de richting van Stettin.

De volgende morgen zien ze de stad in de vallei liggen...

Weldra staan de drie Franse afgevaardigden voor de poorten van Stettin...

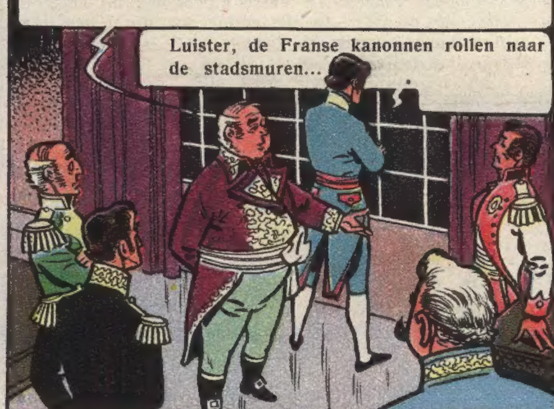

Lasalle maakt van de duisternis gebruik om zijn list geloofwaardig te maken...
Stel onze vijfhonderd huzaren rond de stad op in groepen van vijf tot tien man. Steek overal vuren aan en sleep onze enige munitiekist rond muren. We moeten zoveel lawaai maken, dat de anderen geloven dat we hier met tienduizend man staan !

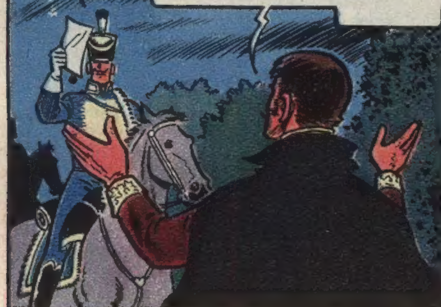

Colonel Schwartz wordt voor de heren van de stadsraad geleid, die in allerijl ontboden werden...
Een leger van vijftien duizend man, onder het bevel van de keizer, nadert de stad. De voorposten omsingelen de stad reeds... Ik bied je een eervolle capitulatie aan...

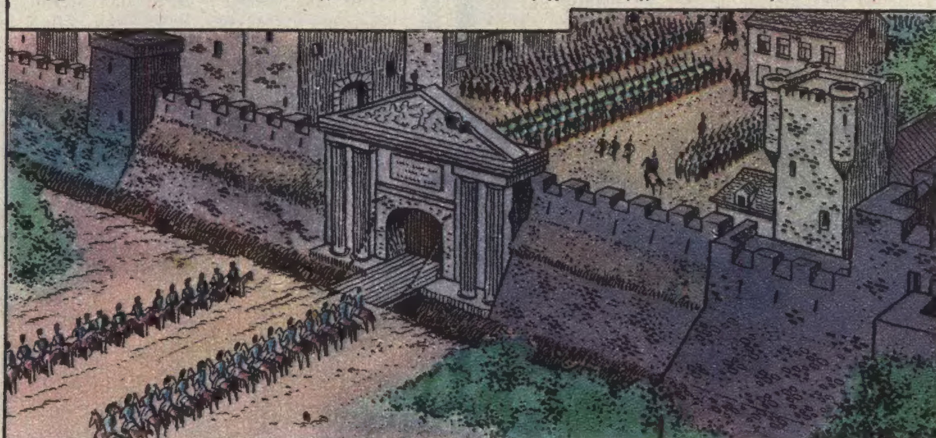

De vorst heeft mij de verdediging van de stad toevertrouwd en ik zal Stettin verdedigen tot m'n laatste druppel bloed !

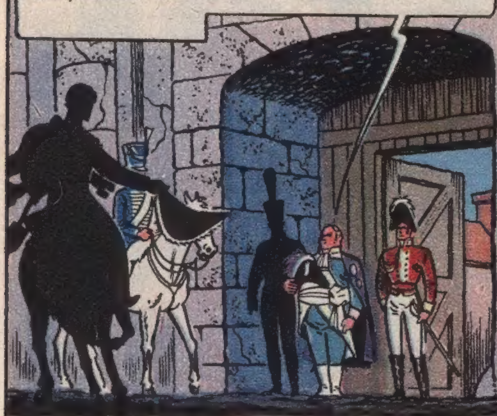

Indien de stad morgen om 8 uur niet overgegeven wordt, zal ze gebombardeerd en stormenderhand ingenomen worden. Nadien geven we haar aan plundering prijs en heel het garnizoen zal uitgeroeid worden.

Wil u even buiten wachten, colonel, het stadsbestuur wenst te beraadslagen...

Mijne Heren, iedere tegenstand zou de koning van Pruisen van zijn trouwste onderdanen, die wij zijn, beroven... En vermits men ons de militaire eer verleent...
Luister, de Franse kanonnen rollen naar de stadsmuren...

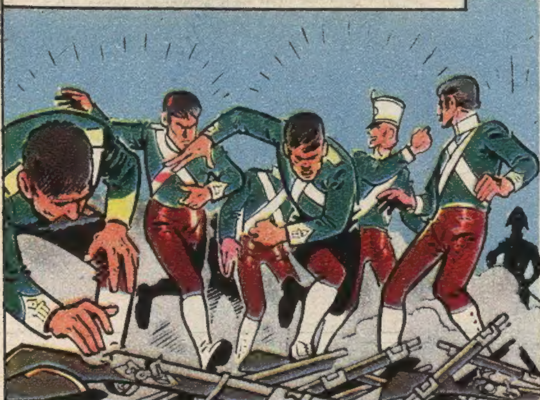

Om één uur 's morgens...
Generaal, ik geloof m'n eigen ogen en oren nog niet... Hier is de capitulatie door de gouverneur ondertekend !
Dat is prachtig maar... morgen komt de aap pas uit de mouw !

De volgende morgen om 8 uur staat het kleine leger van Lasalle voor de poorten van Stettin opgesteld. Binnen de muren roffelen de trommels en pijpen de fijfers voor de parademars...

Generaal, ik heb de bevolking de verschrikking van een bombardement willen sparen. Voor het troependéfilé ben ik tot uw dienst.

M'n beste gouverneur, ik wens u geluk met zulke troepen ! Het is waarachtig een mooi schouwspel... Wat 'n orde, wat 'n tucht !

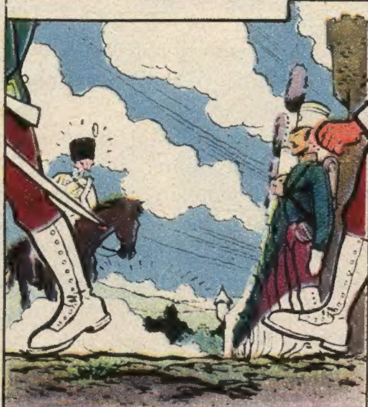

De soldaten geven er zich echter spoedig rekenschap van, dat ze in een valstrik gelopen zijn. Enkele protesteren en schelden de officieren uit...
— Verraad !
Lafaards !
— Jullie hebben ons uitgeleverd aan een handvol soldaten !

Gelijk een stortvloed komen de Pruisen aangedrumd en willen de wapens, die ze reeds afgegeven hebben, opnieuw grijpen. Een kritisch ogenblik voor de Fransen...

Colonel, herstel de orde !

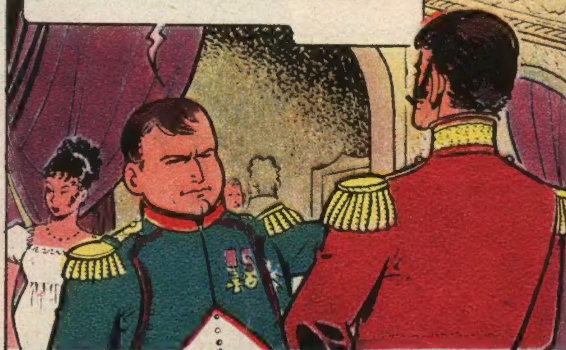

Tweehonderd vijftig ruiters galopperen naar de gevangenen... Deze zien in dat het nutteloos is nog verder weerstand te bieden en gaan terug naar hun plaats...

Excuseer, m'n soldaten, generaal. Je moet begrijpen...
Natuurlijk ! Het was echter zonde zulke 'n mooie plechtigheid te storen !

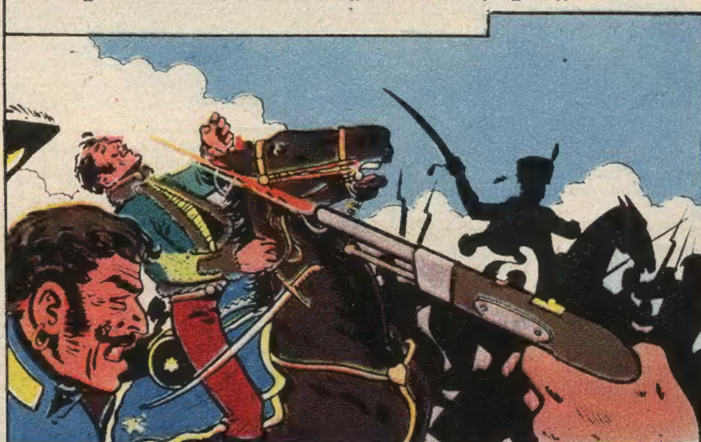

De troepenschouw is bijna gedaan als de voorhoede van het leger van Murat aankomt. Ze reed ononderbroken de hele nacht...

Aanvaard de bewondering van een oud soldaat. Ik begreep vandaag hoe het de Fransen gelukte het onoverwinnelijk Pruisisch legen te verslaan...

Men vertelde me dat u van een goede pijp houdt... Neem van een van je oude vijanden dit klein geschenk aan als herinnering...

Enkele dagen later aan het hof van de keizer...
M'n beste Lasalle, als je huzaren de versterkte steden innemen, doe ik er best aan m'n genietroepen wandelen te sturen en m'n zware artillerie te laten smelten...

In 1809, dat is twee jaar later, de morgen van de slag van Wagram...
Verduiveld ! Nu laat ik m'n pijp vallen !... Dat is een slecht voorteken...

De avond van diezelfde dag wordt Lasalle, die reeds zo dikwijls de dood getrotseerd had, door een kogel in het hoofd getroffen...

Heren, het leger verliest de beste ruiter ter wereld... Maar Lasalle zelf, heeft steeds zulk 'n einde gewenst...

EINDE

Meer kleur ! Meer leven !

WAT denk je van dit nummer, vriend? Je kunt niet zeggen dat we ditmaal niet voor « kleur » gezorgd hebben want bijna alle bladzijden werden mooi in de verf gezet. Ons blad ziet er thans gloednieuw uit! Vind je dat ook niet?

Je drong aan om « Kuifje » weer 's Woendags te laten verschijnen en die wens werd vervuld. Iedere Woensdagmorgen vind je « Kuifje » in je bus of in de krantenkiosk.

Het nieuw tekenverhaal van Fred Funcken is geheimzinnig, hé? Ik ben er van overtuigd, dat die « Witte Ruiter » je van het begin tot het einde in ademloze spanning zal houden. Je weet al heel wat over auto's maar, hoe de Lancia « 2500 », die zegevierde in de koers Luik-Rome-Luik er van binnen uitziet, wist je toch niet. Daar durf ik om wedden! In 't midden van « Kuifje » vind je die wagen gans in kleuren getekend.

De trouwe Postiljon is ook op post en schudt een hele zak wereldnieuws uit. Ditmaal hebben we je eigen foto's ingelast. Onder de titel « Kuifje op Reportage » kan je, net zoals de titel het zegt, reportages vinden over alles en nog wat en de sport vindt hier ook haar plaats.

Onze vriend Willy Vandersteen pakt in het volgend nummer uit met een nieuw tekenverhaal dat belooft de vorige nog in guitigheid te overtreffen. Verder zijn er de gewone tekenverhalen, doch waarom over deze oude bedenken nog uitwijden? Je kent ze en je volgt ze iedere week met veel belangstelling.

« Goede wijn behoeft geen krans » en daarom zwijg ik nu. Jij schrijft me je indrukken, je opinie. Schrijft me ronduit... En vergeet dit nieuwe « Kuifje » niet aan je beste vrienden te tonen!

JIJ HEBT HET WOORD!

Kuifje

HOU JE VAN DIEREN

MIJN POES

REEDS lang droomde ik van een poes. Maar mijn moeder wou er niets van weten. Dat kwam zo : vroeger hadden wij er eens een gehad, maar dat beestje was niet proper...

De jaren gingen en als ik er aan dacht begon ik telkens weer van een katje te spreken. Maar 't was al boter aan de galg. Het kattenras scheen geen genade te vinden in de ogen van mijn ma.

Tot op een zekere zondagavond mijn broer thuiskwam met een klein lief poesje. Hij timmerde er nog een slaapbakje voor in mekaar en gaf het diertje een schoteltje melk. Mijn moeder protesteerde, maar tegen de welbespraaktheid van mijn broer was ze niet opgewassen.

Ik echter wist er nog niets van af. Want die avond was ik al naar bed en sliep als een marmot. Doch 's anderendaagsmorgens werd ik gewekt door iets donsachtigs dat over mijn gezicht liep. Wat was ik blij toen ik zag dat het een kleine kat was, helemaal zwart, met een witte plek op haar borstje en witte sokjes aan. Ik sloot er aanstonds vriendschap mee.

Het diertje heeft nu ook de vriendschap van alle huisgenoten gewonnen. Zelfs van mijn moeder! Alle dagen speel ik er mee en het kent mij goed. Het volgt mij als een hondje.

Guido AMTER, van Leuven.

Voor dit stukje over je poes mag je een van onze albums kiezen, Guido! « Corentin », « De Zwaardvis », « Het Spaanse Spook » of « De Leeuw van Vlaanderen ».

ONZE BRIEVENBUS

Jan van Grimbergen, van Antwerpen, wou graag iedere week een autokroniek in « Kuifje ». Ik hou veel van auto's Jan, maar iedere week kunnen we er geen bladzijde aan wijden. Misschien komt dat nog wel. Hartelijk.

Erik De Groote, van Oostende, leest bij voorkeur « Het Gele Teken » van Edgar Jacobs. Deze tekenaar is inderdaad niet meer aan zijn proefstuk. Hij weet hoe hij een verhaal moet in elkaar timmeren en zijn lezers tot bij de ontknoping moet boeien. Ik wens je nog veel plezier met « Het Gele Teken ».

Marcel Niemegeers, Gent, schrijft ons een genereuse brief. Hij vraagt namelijk in naam van zijn zusje Els of « Kuifje » niet wat meer aandacht zou kunnen schenken aan de meisjes d.w.z. een eigen meisjeshoekje brengen. Ik zou dat wel graag doen maar voorlopig kan het nog niet. Dat komt nog wel. Er zijn maar weinig bladzijden in « Kuifje » te vinden die ook moderne meisjes niet interesseren. Hartelijk..

Theo Middelkamp, van Rotterdam, deelt me mede dat hij « Kuifje » leest sinds het eerste nummer en nu nog een trouwe lezer is alhoewel hij reeds sinds Nieuwjaar op een werf werkt. « Je moest eens zien », zo schrijft hij, « met welke belangstelling mijn makkers op de werf me ieder week vragen of ik mijn « Kuifje » wel meegenomen heb om het hen ook eens te laten lezen. » Ja er zullen nu eenmaal geen mensen zijn van meer dan 77 jaar die op de werf werken, nietwaar Theo!

Linda van Walleghem, Kortrijk, vertelt me, dat ze 'n heerlijke vacantie gekregen heeft in Italië. Ze is vol van dat land van zon en azuren hemel. Ik wens je nog veel schone vacanties, Linda!

Jan Degroote, van Brussel zou graag lid worden van de Kuifje's club. Hij weet niet wat hij daarvoor moet doen. Zou je niet eens de vorige nummers doorbladeren, Jan? We hebben het reeds zo dikwijls gepubliceerd. Of ben je misschien een nieuwe lezer? In dat geval schrijf ik je rechtstreeks.

KUIFJE (weekblad). *Redactie-Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16. — *Uitgever - Directeur* : Raymond Leblanc. — Gedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel.

Abonnementspr.	*België*	*Buitenl. en Belg. Kongo*
Ab. 3 maand.	70 fr.	80 fr.
Ab. 6 maand.	135 fr.	155 fr.
Ab. 1 jaar	265 fr.	300 fr.

KUIFJE-HOLLAND — Singel 231, Dordrecht. Tel. : 3653. Giro : 199.334. Abonnementsprijs : fl. 4 per kwartaal.

KUIFJE'S BON

HET ZEEHONDENEILAND

Nieuwe avonturen wachten Mark Trail in het Hoge Noorden. Ditmaal heeft hij als taak de dieren te beschermen tegen de bandieten...

Aan de oever van een groot meer, waarover de wilde zwanen naar het Noorden trekken, kampeert een man...

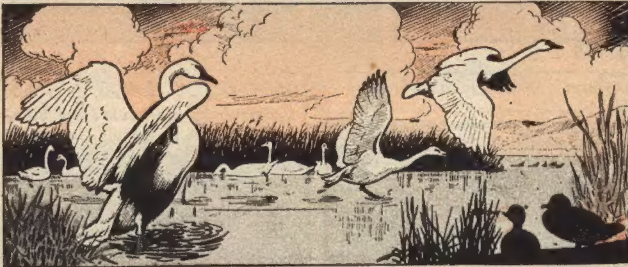

Intussen

De Lente begint en de zwanen, die in het Noord-Westen verblijven, maken zich klaar voor de grote reis...

De leider van de groep, zegt aan zijn gevolg, dat het de laatste maal zal zijn dat hij hen naar het Noorden leidt...

De zwanen stijgen op. Duke, de leider, vliegt recht naar de meren...

... zonder te vermoeden, dat er daar zoveel van zijn broeders sneuvelden...

Intussen is Mark Trail in het gewestelijk bureau van de Dierenbescherming voor het Hoge Noorden...

I N T U S S E N

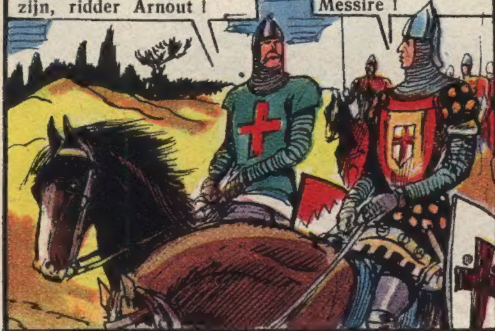

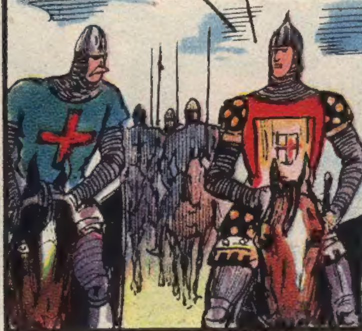

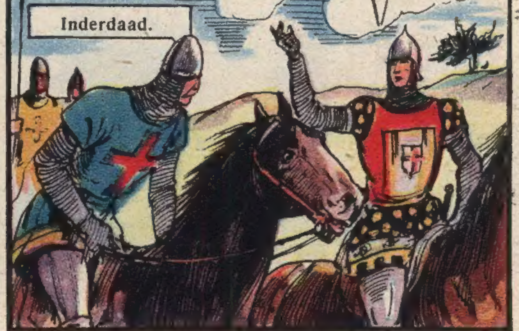
(Wordt voortgezet.)

RIDDER ARNOUT

Sultan Kilidj Arslan heeft zich verschanst op de hoogvlaken van Gorgoni, waar het leger van Bohemond, op weg naar Dorylea, zal voorbijtrekken...

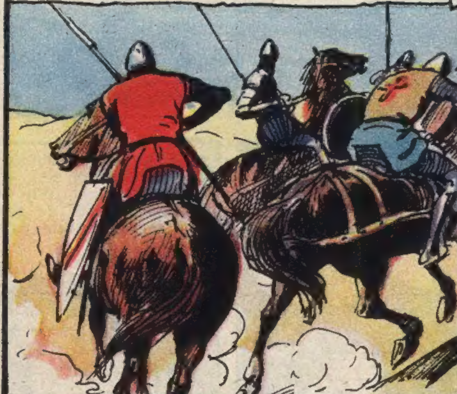

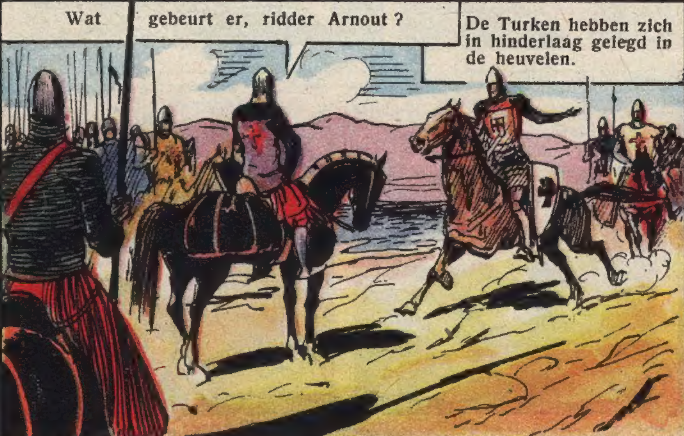

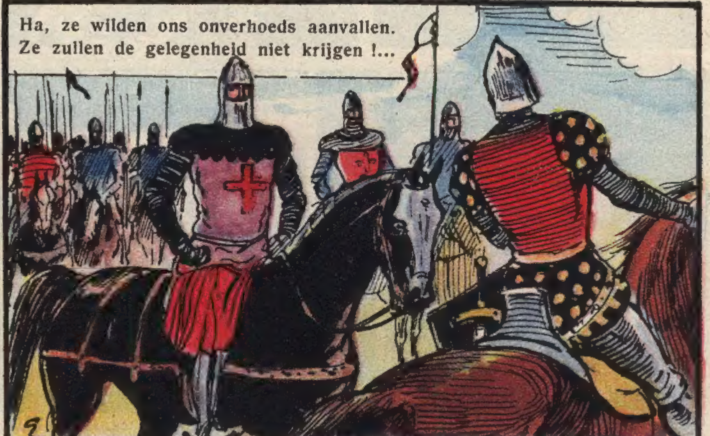

(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE-ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

Eddy Houthooft van Mortsel zond me deze goede opname die hij te Heide-Kalmthout maakte.

De Kuifje's wagen bracht overal aan het strand vreugde en plezier, want de bemanning gaf poppenspelen en deelde prachtige Kuifje's hoeden uit.

VACANTIEECHO'S

De vacantie is nu voorgoed voorbij. We zijn allen weer dapper aan 't werk geschoten om wat slimmer te worden en nieuwe vacanties te verdienen. Zoals ik in een van onze vorige nummers beloofde, publiceer ik op deze bladzijde nog enkele mooie vacantiekiekjes die ingezonden werden ter gelegenheid van onze prijsvraag. Voor de prijsvraag zelf kwamen ze niet in aanmerking, omdat ze aan de voornaamste vereiste: « beweging », niet voldeden.

Maar daar 't niettemin mooie foto's zijn, kon ik het niet over mijn hart krijgen ze zomaar terug te sturen of in een diepe schuif te verbergen.

De jongens die deze kiekjes maakten zullen er nog dubbel plezier aan beleven, nu ze in Kuifje afgedrukt worden.

Bijna levend begraven, zo zou men deze foto van Marcel de Gillette van Leuven kunnen noemen.

Ligstoelen worden wel niet gemaakt voor honden, maar de volksmond zegt « opgestaan, plaats vergaan ». Bobbie schijnt die spreuk ook te kennen.

Mijn oom heeft een brede rug, zo schrijft Gert Boonen van Antwerpen op de keerzijde van zijn foto.

Eric en Marina van Damme van Mechelen hebben zich ook goed vermaakt. Ze beweren zelfs dat ze aan deze nuttige vacantiegenoegens plezier beleefden.

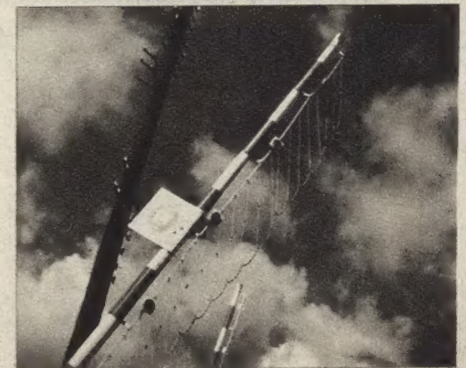
Deze lustige ruiters werden gekiekt door Guy De Cock van De Panne (voor hem is het heel het jaar door vacantie, gezien hij aan zee wont!).

←

Mark Vanderhaeghen van Turnhout houdt van kano varen. Wie zou niet in zijn plaats in het bootje willen zitten?

→

De slagboom gaat neer... en meteen is de grote vacantie 1953 weer voorgoed voorbij. (Dit is een kiekje van Roger Arys van Sint-Kruis Brugge).

LANCIA TRIOMFEERT IN "LUIK - ROME - LUIK" 1953

DE Lancia-Aurelia 2.500 « Compétition » legde in vier dagen en vier nachten de afstand van 5.133 km. af en kwam als grote overwinnaar uit de koers — een bijna bovenmenselijk zware koers — Luik-Rome-Luik.

IN 1931 werd deze « marathon van de weg » voor het eerst betwist. De deelnemers moesten toen een afstand van 3.328 km. afleggen en de voornaamste moeilijkheid, welke ze onder de knie moesten krijgen, was de Mont Ceneri. Van de een en twintig deelnemers kwamen er twaalf te Luik toe en geen enkele had een blank strafregister !

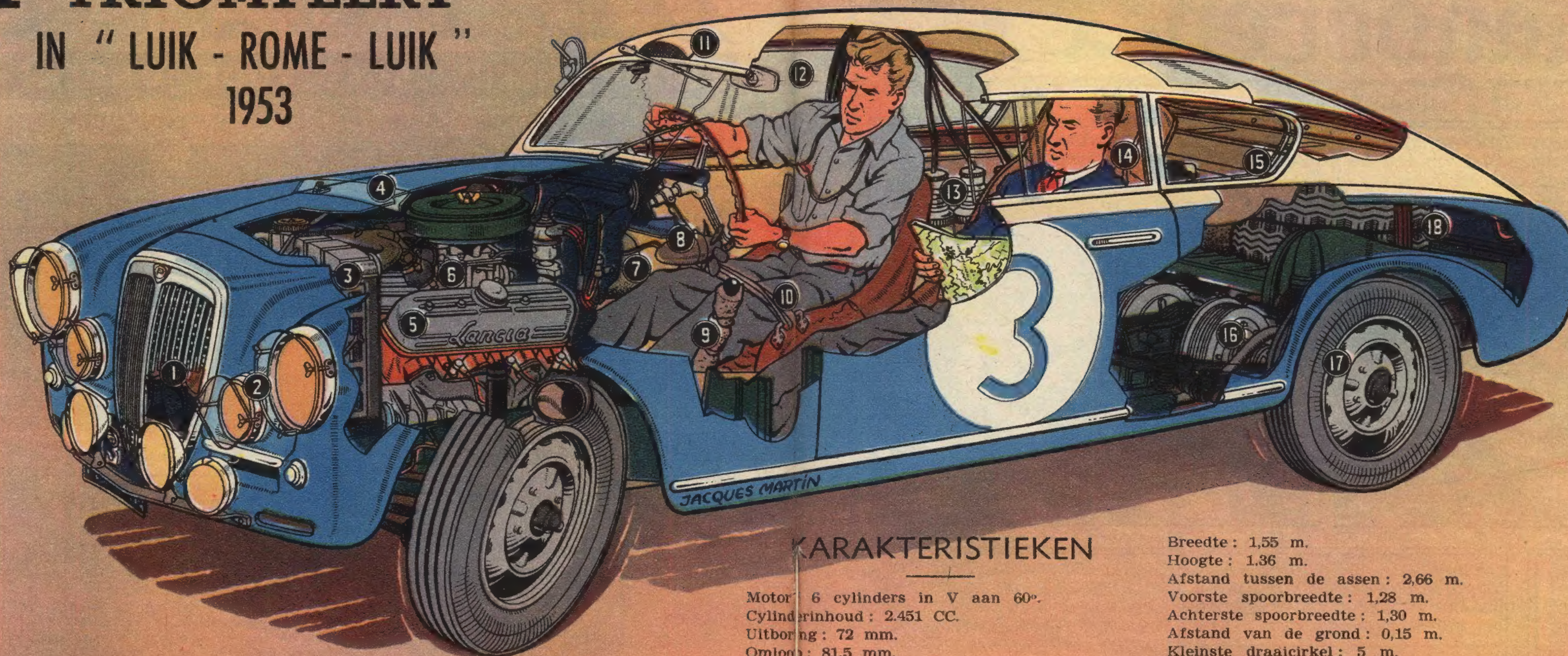
De helden van die wedstrijd waren de Belgen Toussaint en Evrard met hun Bugatti 3.300. Tussen de kranige kerels, die de overwinnaars op de hielen volgden was o.m. Trasenster, de ongelukkige ploegmaat van de overwinnaar John Claes.

In twee en twintig jaar heeft men de koers Luik-Rome-Luik tot de grootste en misschien wel de moeilijkste ter wereld gemaakt. Het aantal af te leggen kilometers werd gevoelig verhoogd, de hindernissen vermenigvuldigd en ten slotte werd de piloten ook nog een kruissnelheid opgelegd.

Gedurende de tweede helft van de wedstrijd moest John Claes alleen sturen daar zijn ploegmaat, Trasenster, ziek was.

Die piloten moesten dus wel over een stel ijzeren zenuwen beschikken, want met een degelijke wagen alléén komt men er niet !

Het is de Lancia van Claes en Trasenster die ons vandaag haar geheimen verklapt...

1. Dubbele hoorn.
2. Kop- en mistlampen beschermd door plexiglas.
3. Radiator.
4. Vliegenscherm in plexiglas.
5. Motor in V (2 rijen van 3 cylinders).
6. Carburator met luchtfilter.
7. Schokbreker voor de knie in schuimrubber.
8. Electrisch ventilator.
9. Versnellingshandle voorzien van een omhulsel in schuimrubber om de schokken te breken.
10. Riemen uit rubber om de chauffeur in de zetel te houden in scherpe bochten en bij schokken.
11. Afkoeler van de bovenste ruitenwasser.
12. Schuine, beweegbare panelen in plexiglas.
13. Thermosflessen met rubberen zuigdarmen.
14. Zetel met hoge, makkelijke rug waarin de chauffeur rusten kan.
15. Speciaal venster dat naar onder opent en zorgt voor de luchtverversing...
16. Achterbrug (type De Dion) met versnellingsbak en geventileerde remmen.
17. Wiel zonder versierder, 4 schroefbouten.
18. Reiskoffer achteraan met reservewielen, gereedschap, enz.

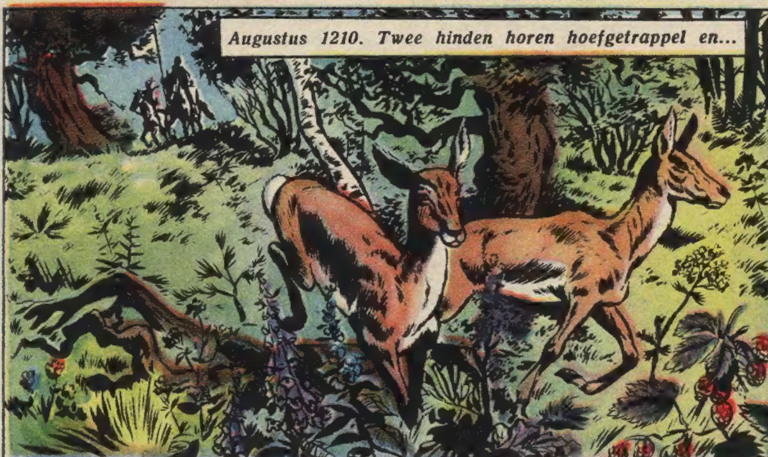
KARAKTERISTIEKEN

Motor: 6 cylinders in V aan 60°.
Cylinderinhoud : 2.451 CC.
Uitboring : 72 mm.
Omloop : 81,5 mm.
Compressie verh. : 8 tot 1.
Vermogen : 120 PK. aan 5.000 o.p.min.
Lengte : 4,37 m.
Breedte : 1,55 m.
Hoogte : 1.36 m.
Afstand tussen de assen : 2,66 m.
Voorste spoorbreedte : 1,28 m.
Achterste spoorbreedte : 1,30 m.
Afstand van de grond : 0,15 m.
Kleinste draaicirkel : 5 m.
Gewicht (leeg) : 1.100 kg.
Gewicht (geladen) : 1.300 kg.
Max. snelheid : 180 km. per uur en meer.

TEKST EN TEKENINGEN

DE WITTE RUITER

VAN FRED FUNCKEN

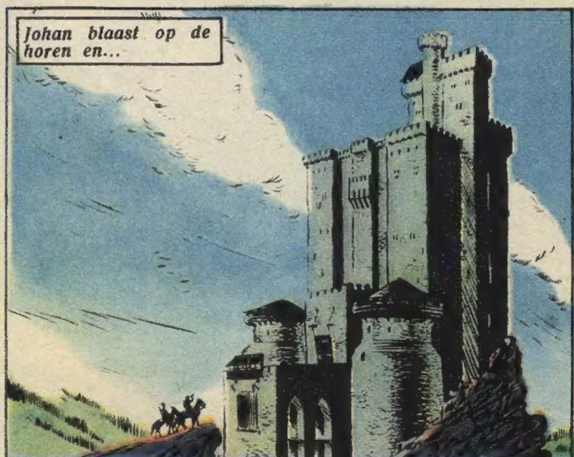

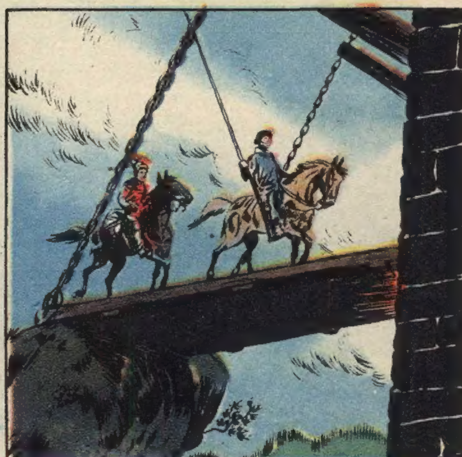

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

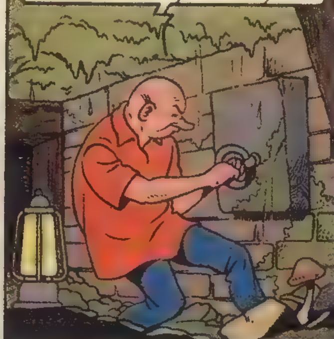

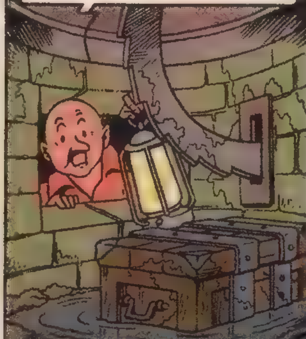
DE SCHAT VAN BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

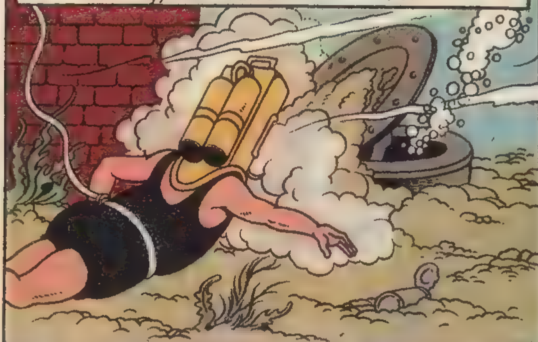
Terwijl Lambik een uitweg vindt, maken de bandieten zich gereed om de schat te roven.

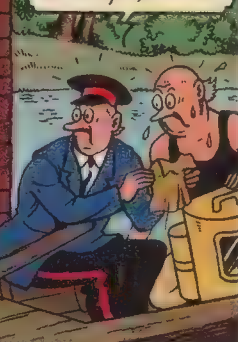

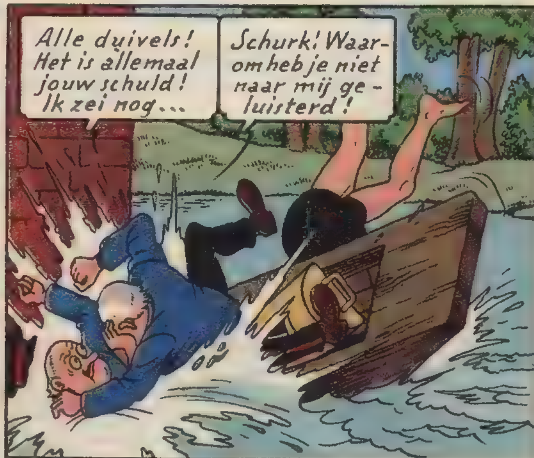

Beste Gebroeders,

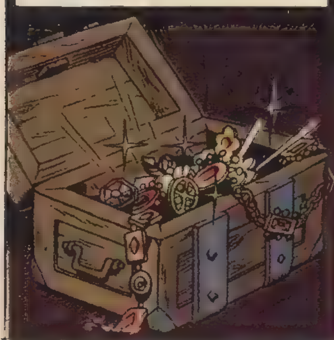
Wanneer jullie dit lezen is de schat reeds in veiligheid. Wij danken voor onze opsluiting en als wederdienst, hebben wij dan voor jullie even de Rijkswacht opgebeld.

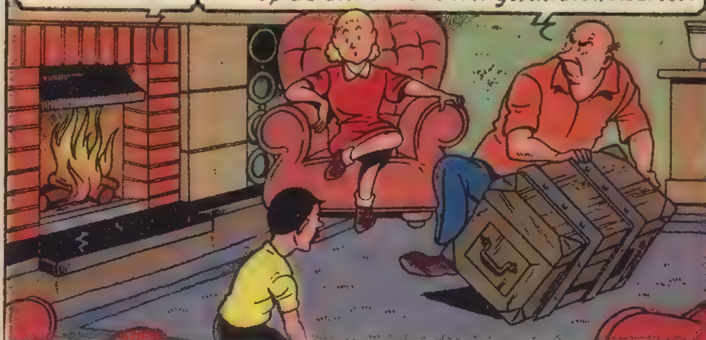
Beste groeten,

Lambik, Priem, Suske en Wiske

BENTO
De Zwarte Hengst

EEN ROMAN VAN DITA HOLESCH MET TEKENINGEN VAN PAUL CUVELIER

De paarden van Bento's stoet werden bijna allemaal gevangen en naar de Santa Thereza fazenda gevoerd. Bento kon ontsnappen doch wordt in het woud door een ratelslang gebeten. Lobo trekt bij zijn doodzieke vriend de wacht op en verlaat hem geen ogenblik.

LOBO gromt. De zwarte hengst rolt op de rug en slaat met de vier poten in de lucht. Dan draait hij zich weer op de buik, zet de voorste poten uit elkaar, steunt er hard op en tracht zich op te richten. Het volgende ogenblik valt hij reeds terug en zit op z'n achterste gelijk een hond. Hij rust een hele poos uit en hijgt zwaar. Deze poging kost hem zulke grote inspanning dat hij weer op adem moet komen.

Bento trekt de achterste poten onder het lijf en geraakt met veel moeite overeind. Het zweet drijft hem in beken van het lijf, zijn hart slaat als een smidsehamer en zijn neusvleugels trillen heftig.

De hond springt blaffend rond het paard, wrijft zijn borstelige pels tegen diens poten en huilt van vreugde. Hij vermoedt dat zijn grote zwarte vriend gered is want anders zou hij niet kunnen opstaan. Grote, etterende abcessen staan op Bento's ingevallen flanken. De hengst buigt de nek en besnuffelt de grond. Hij trekt een paar grashalmen af en laat ze weer vallen. Voorzichtig de ene poot voor de andere plaatsend verlaat hij het bos en komt op een plaats waar mals gras staat. Daar blijft hij staan, luistert aandachtig en keert de kop in de wind. Dan begint hij te grazen. Hij eet niet alles op, neen, hij zoekt zorgvuldig zekere kruiden en bladeren uit...

ENKELE weken gaan voorbij, de huid van Bento is zacht en glanzend geworden, de abcessen zijn verdwenen en zijn lijf is weer ronder. Hij graast gulzig als wou hij de verloren tijd inhalen. Z'n poten dragen hem opnieuw snel en zeker maar toch betrouwt hij het nog niet helemaal en daarom draaft hij eerst in kleine cirkels rond. Blaffend volgt Lobo hem als z'n schaduw. Al die tijd hebben ze hun dorst moeten lessen met het troebele, groenachtige water van poelen doch nu lopen ze naar de rivier. De hengst steekt heel zijn snuit in het klare, frisse water, en Lobo springt er tot aan z'n buik in. Hij doet hem zo'n deugd, dat hij de ogen half dichtknijpt. Aan de andere oever komen een klein hert en twee hinden te voorschijn. Wanneer ze het paard en de hond zien, blijven ze verbaasd staan, dan keren ze vlug naar het bos terug want de hond vertrouwen ze niet helemaal... Wanneer Bento genoeg gedronken heeft en Lobo even tot op de andere oever gezwommen is, keren ze naar de savanne terug.

Bento is opnieuw gezond en sterk geworden en krijgt heimwee naar zijn stoet. Heel de dag draaft hij over en weer, hinnikt luid, luistert oplettend of geen ander gehinnik op de prairie antwoordt.

Plotseling galoppeert hij naar een hoogte, met rode rotsen omzoomd. Vandaar kijkt hij in de vlakte, legt de kop in de wind, beweegt de oren in alle richtingen en stormt dan langs de andere kant naar beneden zodat Lobo hem nauwelijks volgen kan. In de vallei, aan de voet van de heuvel, graast een kudde runderen en hij gooit er zich hinnikend midden in. Het kuddeinstinct is zo sterk in hem, dat hij vrolijk de brede ossensnuiten besnuffelt en dan rustig tussen hen begint te grazen.

Een grote, zwart en wit gevlekte koe loeit. Ze roept het veulen, dat naar de hengst loopt, terug. Haar loeien wordt langsom dreigender, doch het veulen bekommert zich daar niet om. Lustig, met linkse, grappige sprongen, nadert het de grote, zwarte hengst, wrijft zich tegen de krachtige flanken en duwt zijn snuit in Bento's nek. Deze schudt eerst de manen en richt de oren op. Dan buigt hij de nek en besnuffelt het veulen, dat zich dicht tegen hem aandrukt. Hij herkent het veulen, het is er een van zijn stoet!

De twee paarden verlaten elkaar niet meer. De koe heeft goed te loeien, het veulen loopt met de hengst de heuvel op. Wanneer de honger dwingt, komt het in galop naar beneden terug en zoekt de grote, zwart en wit gevlekte koe op. Deze vergeet en vergeeft op slag alles en likt het veulen teder.

DE fazendeiro van Santa Thereza heeft cowboys aangeworven om de kudden runderen en paarden naar de stad te drijven. Voor dag en dauw worden de dieren uit de weiden gedreven. De runderen loeien en lopen dadelijk over de afsluitingen. De paarden blijven staan, heffen de kop en snuffelen. Pas wanneer de leidende merries uit de omheining draven, zijn ze bereid te volgen.

— Vamos, roept de capataz, de leider van de cowboys, en de ruiters zetten zich in beweging. Zingend en gekscherend verlaten ze de fazenda. Ze zijn gelukkig dat ze weer eens een lange rit kunnen doen. De vrouwen wuiven hen met hun bontkleurige sjaals na.

De ruiters galopperen gedurig rond de kudden om te zien of alles in orde is. Ieder kent zijn plaats en doet zijn werk. De kudden trekken in een regelmatig, zwaar rhythme.

's Avonds worden aan de rand van het bos, grote vuren aangelegd. Ketels worden boven de hoog laaiende vlammen gehangen en de ruiters gebruiken een sober maal, terwijl ze vertelsels vertellen. Met hun messen snijden ze zwarte halmen tabak, halen dunne maïsbladeren uit hun zak en rollen sigaretten. De kruik met maté doet de ronde en de strohalmen gaan van de ene mond in de andere.

Albenzio zit met enkele kameraden rond een vuur, hij tokkelt op zijn guitaar en neuriet melancholische wijsjes. Plotseling komt er een man op hem toe. Het is de oude Fernando.

— Dag, Albenzio, groet hij, ik ben blij je hier te vinden. Ik heb iemand nodig. M'n Çorrida zit met haar poot tussen een rotsspleet geklemd. Alleen

kan ik er haar niet uitkrijgen, met z'n tweeën zal het wel gaan.

ALBENZIO gaat dadelijk mee met Fernando die, ondanks zijn zeventig jaar en het harde leven dat hij leidde, recht is als een eik. Hij heeft een adelaarsprofiel, z'n gezicht is getaand door zon en wind, een grijze baard bedekt zijn kin en een deel van zijn wangen. Men kan hem voor een hard en gesloten mens nemen, doch als men zijn ogen ziet weet men dat dit niet zo is; ze zijn blauw, zijn ogen, en er ligt zoveel goedheid in dat men ze nooit meer vergeet. De oude Fernando is niet alleen de vriend van mens en dier, hij heeft als genezer een grote faam en zelfs de brutaalste cowboys hebben respect voor hem. Zijn paard, Corrida, is meer dan dertig jaar oud doch wanneer men hem aanraadt een ander rijdier te nemen, schudt hij het hoofd en antwoordt :

— Dat kan ik mijn Corrida niet aandoen. Ze zou sterven van verdriet. Jullie zijn nog te jong om dat te begrijpen doch mijn Corrida en ik weten wat dat betekent.

Fernando en Albenzio gaan langs een nauw pad het bos in en moeten nu en dan over de rotsen klimmen.

— We zijn er dadelijk, zegt Fernando.

De maan komt uit een nevelsluier te voorschijn en verlicht op fantastische wijze de naakte, rode rotsen. Albenzio herkent het muilezelpad dat naar de vlakte loopt. Hoeveel zwaar beladen dieren zijn daar in de loop van de eeuwen niet over gekomen. De inwoners van de serra gebruiken deze gevaarlijke weg altijd. De muilezels betasten eerst voorzichtig de grond voor ze de voet neerzetten.

Fernando had zich, zoals gewoonlijk, geheel op zijn oude merrie verlaten; ze kende dat pad immers sedert jaren. Nu was er nochtans een ongeluk gebeurd. Corrida had een verkeerde stap gezet en de oude Fernando was nog net op tijd kunnen afspringen om niet in haar val te worden meegesleurd. Urenlang had hij dan getracht de poot van Corrida, die in een spleet geklemd zat, te bevrijden. Tevergeefs echter.

Ze zijn nu bij de merrie die zachtjes hinnikt als ze haar meester ziet. Ze snuift en doet een inspanning om haar poot te bevrijden. Fernando kalmeert het dier. Albenzio slaat een touw rond de poot van Corrida en trekt voorzichtig. De hoef zit echter zodanig ingeklemd, dat Corrida telkens weer pijnlijk hinnikt. Dan zoekt Albenzio een scherpe steen en tracht de rotsen, omheen de poot, te verbrijzelen. Iedere keer als de jonge man er met zijn primitief werktuig op loshakt, sluit de merrie de ogen. Eindelijk splijt de steen. Fernando heft de hoef voorzichtig op en betast ieder been.

— Gebroken, zegt hij toonloos, haar voet is gebroken

Corrida hinnikt van pijn en tracht overeind te komen. Ze valt zo brutaal terug op de grond, dat ze haar dijen kwetst.

— Daar is maar één ding aan te doen, zegt Albenzio stil. We mogen het dier niet hier laten. Op de tijd dat je naar huis gaat en terugkomt, zouden de krengenjagers hun werk al gedaan hebben...

Fernando ziet wel in dat het onvermijdelijk is, maar het doet hem zo'n pijn. De merrie ligt nu uitgestrekt op de grond, ze rilt en bekijkt de man die ze heel haar leven trouw diende. En hij kan niets voor haar doen. Fernando streelt het dier over de hals, de borst en de flanken en trekt het de leidsels uit de mond.

— Ze weet wat een revolver betekent...

Albenzio bindt het paard zijn halsdoek goed voor de ogen en terwijl Fernando de hals van z'n trouw dier streelt, haalt hij vlug de haan over...

WANNEER de twee mannen weer in het kamp komen, slapen de anderen reeds. Conjuma doet zijn wachtbeurt. De honden zwerven rond het vuur, besnuffelen de afval van het avondmaal en huilen wanneer ze stappen horen. Hun haren rijzen te berge...

— Hé, wat is dat, vraagt Serrano, die uit z'n slaap opschrikt. Wat doet die oude tovenaar hier ?

— Fernando moest zijn paard afmaken, antwoordt Albenzio, hij blijft bij ons. Morgen geef ik hem een van mijn paarden. Waarom zou hij de nacht niet bij ons doorbrengen, zeg ?

Serrano rolt een sigaret, een spotlach zweemt om z'n lippen. Albenzio et Fernando keren hem zwijgend de rug toe.

— Ween niet, oude ! Vermits je een voorliefde hebt voor afgedankte paarden, zal ik je een hobbelpaardje uit de stad meebrengen !

Albenzio heeft zich met een kattenrapte omgedraaid en zijn kloeke vuist onder de kin van de spotter geplaatst. Deze wankelt, grijpt dan naar zijn gordel en het vlijmscherp lemmer van een korte sabel blinkt in de duisternis...

(Wordt voortgezet.)

AL DE FIRMA'S, WAARVAN DE NAMEN HIER VOLGEN, ZETTEN DE **KUIFJE'S BON** OP HUN PRODUCTEN. VRAAG AAN JE MOEDER DEZE PRODUCTEN TE KOPEN :

VICTORIA : Biscuits, chocolade, toffees.
PALMAFINA : CHOCOSWEET, INA, PRINSOR, PALMEX, KUIFJE's ZEEP.
MATERNE : Confituur en producten FRIMA.
HEUDEBERT : Beschuiten HEUDEBERT en HEUFRIA.
TOSELLI : Deegwaren.
FRANCO-SUISSE : CREME de GRUYERE, BLEUETTE, GOUDA en SKI.
VANDENHEUVEL : Tafelbier PILSBERG.
HORTON : Kruiden, azijnen, sausen, fruitsiroop.
PROSMANS : Siroop PROSMANS en PRINCE DE LIEGE.
KOLYNOS : Tandpasta.
PANA : Puddding, Bakpoeder, Vaniljesuiker, Maïsbloem.
KUIFJE : Het weekblad voor jongens en meisjes van 7 tot 77 jaar.

MET JE **KUIFJE'S BONS** KAN JE PRACHTIGE GESCHENKEN BEKOMEN :

GESCHENKENLIJST

Punten

1. Prentkaarten KUIFJE. **De reeks van 5 kaarten** 50
2. Afdrukplaatjes KUIFJE, 6 boekjes : De Scepter van Ottokar, Het Zwarte Goud, Mannen op de Maan, Kwik en Flupke, De Blauwe Lotus, Kuifje in Kongo. **Per reeks** 50
3. Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, vier reeksen mooie kleurprentjes om je album te illustreren. **Per reeks** 75
4. Schrijfpapier KUIFJE, 5 onderwerpen. **Per omslag** 100
5. KUIFJE's wimpel, aan weerszijden bedrukt, drie kleuren 100
6. Chromo's ZIEN EN WETEN, 6 prachtige chromo's groot formaat :
   Vliegtuigen (oorsprong tot 1914), reeksen 1 en 2.
   Vliegtuigen (oorlog 1939-45), reeksen 1 tot 6.
   Luchtschepen, reeksen 1 en 2.
   Spoorwegen, reeks 1.
   Marine, reeks 1.
   Automobiel, reeks 1. **Per reeks** 125
7. Portefeuille KUIFJE in cuiroleine 200
8. Verzameling DE ANTWERPSE DIERENTUIN, omslag met 20 prachtige prentkaarten in **reliëf, met speciale bril**. **Per omslag** 200
9. Puzzle KUIFJE op hout 500
10. Blokjesspel KUIFJE, nieuwe tekeningen 500
11. Speciaal abonnement op het jeugdblad « KUIFJE » (tien nummers) 500

ONZE ALBUMS

OM MEER GENOEGEN TE BELEVEN AAN JE CHROMO'S EN PRENTJES, KOOP JE DEZE ALBUMS :
1. **« DE SPROOKJES VAN PERRAULT »;**
2. **« VLIEGTUIGEN »** (OORLOG 1939-45). HET EERSTE ALBUM VAN DE REEKS **ZIEN EN WETEN.**

DEZE MOOI UITGEGEVEN ALBUMS KAN JE VERKRIJGEN :
1. IN DE **KUIFJE'S WINKEL**, LOMBARDSTRAAT, 24, TEGEN DE PRIJS VAN **50 FRS;**
2. TEGEN STORTING VAN **55 FRS.** OP P.C.R. 1909.16, VAN **KUIFJE-BRUSSEL.**

rdt voortgezet.)

POM EN TEDDY

Teksten en tekeningen van Frans Craenhals

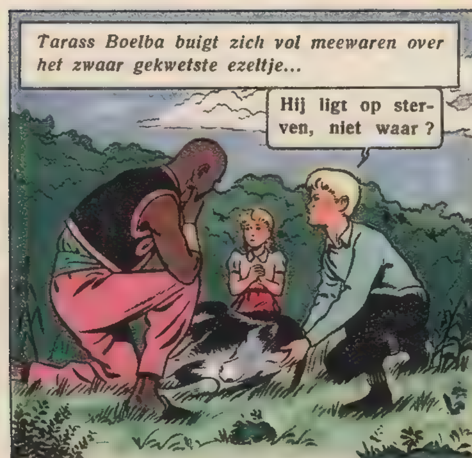
Teddy, Maggy en Pom zijn uit het cirkus, waar ze werkten, weggelopen, en verschuilen zich in een bos. Ze worden er aangevallen door een everzwijn, dat Pom dodelijk kwetst. Door een stroper is Tarass Boelba onze vrienden weer op het spoor gekomen...

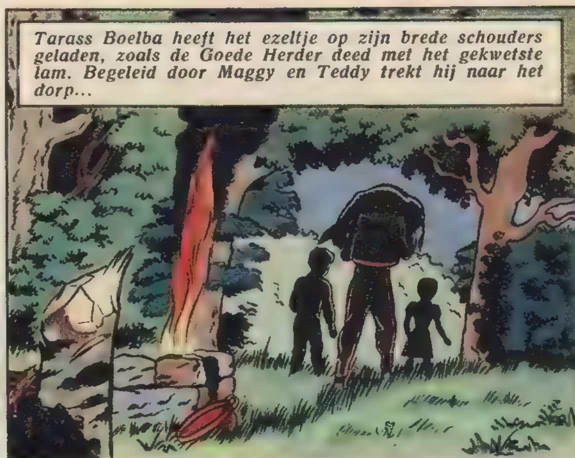

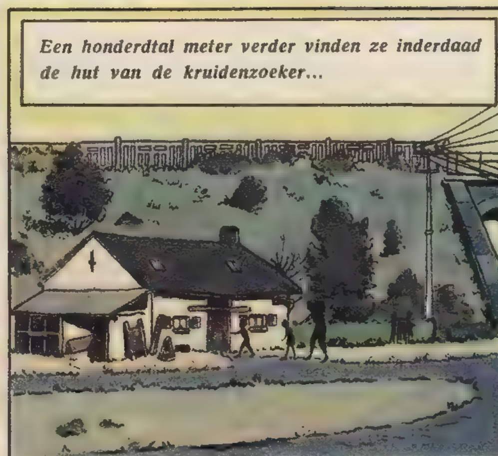

o...
me...
vanne...

(Wordt voortgezet.)

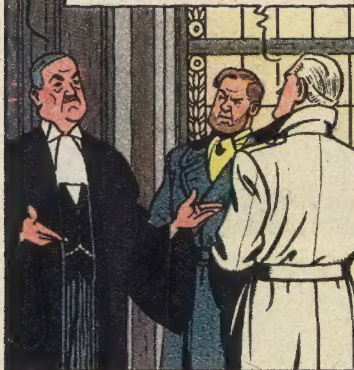

HET GELE TEKEN

Professor Vernay werd door het Gele Teken ontvoerd. Blake, Mortimer en inspecteur Kendall openen een onderzoek. Noch Septimus, de man die Vernay 't laatst gezien heeft, noch Calvin kunnen enige inlichting verstrekken.

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

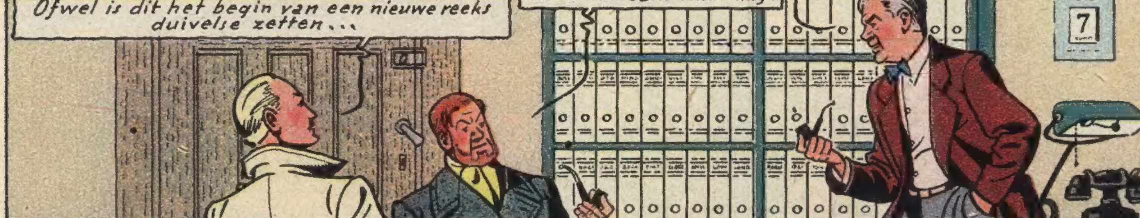

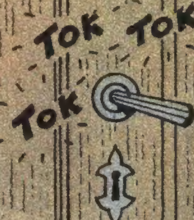

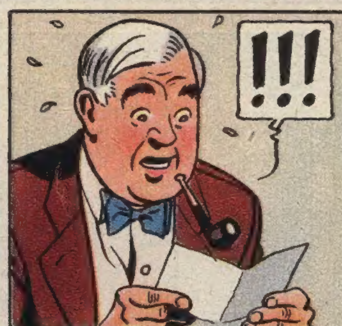

Londen,

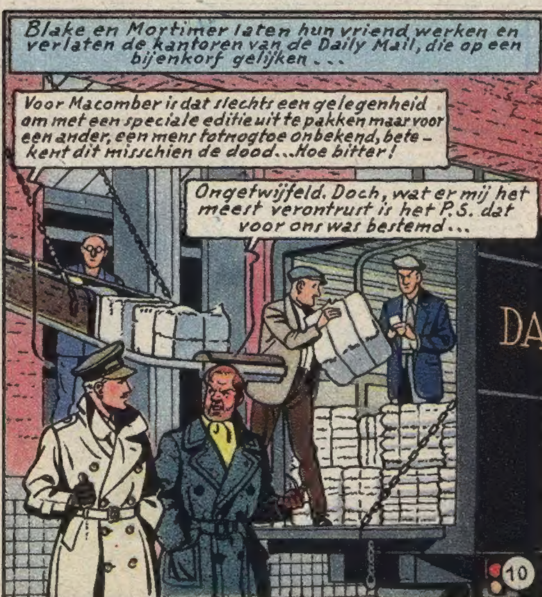
Mijnheer,

Ik heb de eer U heden, 7 December, te melden dat er te Londen een interessante gebeurtenis zal plaats vinden, binnen de 24 uur die volgen.

Hoogachtend,

P.S. Mag ik U meteen verzoeken kapitein Blake en zijn vriend, Professor Mortimer, te suggereren zich buiten deze zaak te houden?

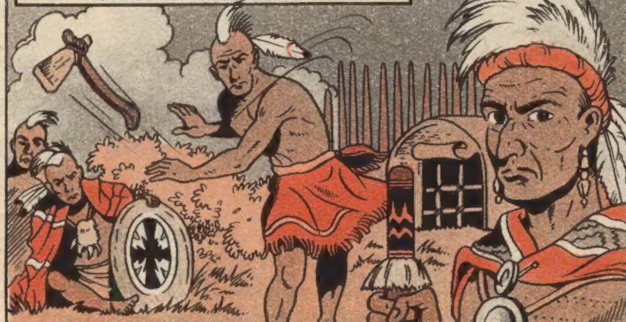

(Wordt voortgezet.)

FORT ORANJE

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Sluwe Vos, door de blanken gevangen genomen, werd door Tijl en Nele verlost. Ze vluchten samen en trachten het dorp van Sluwe Vos te bereiken. Intussen wordt Lamme aan de folterpaal gebonden...

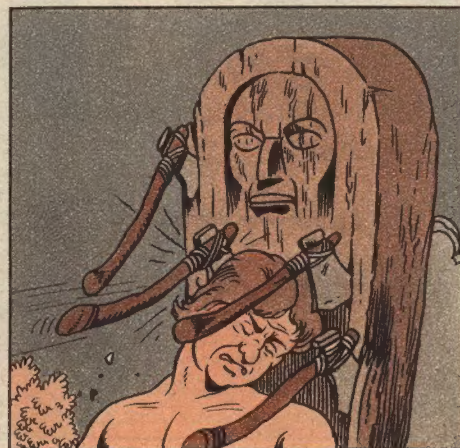

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE op reportage

PAARDENFEEST

POL en DUC

HET nationaal Kampioenschap voor Hondendressage, ingericht door de Belgische Kennelclub te Molenbeek, leverde een gevarieerd en boeiend schouwspel. Duc deed zich opmerken door de razernij waarmee hij de « Apache » (zie onze reportage) te lijf ging. Alle toeschouwers juichten geestdriftig toe.

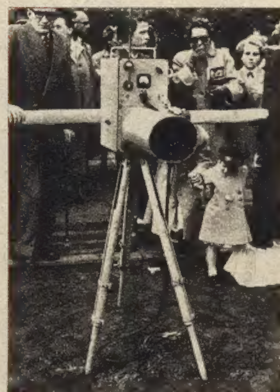
POL DE BEKA wist zijn kampioentitel niet te bewaren, maar hij bleef niettemin schitterend in de stijl waarmee hij de verschillende proeven doorstond. Hier zien we hem over de plank vliegen. (Foto genomen met een 500e sec.)

OOK bij het bestormen van afsluitingen bleef Pol de Beka een meester. Wat denk je van deze knappe oefening ? Zoiets vraagt veel jaren oefening en geduld. Maar wanneer men er dat voor over heeft, beleeft men er veel plezier aan en mag men terecht trots zijn op een hond als Pol.

AAN de rand van het Zoniënwoud hield de Brusselse ruiterclub het jaarlijks kampioenschap van België. St. Pieter moet geen paardenliefhebber zijn, want voor goed weer had hij niet gezorgd. De talrijke heren en trotse freules die opgekomen waren, lieten het niet aan hun hart komen. Onder de menigte vielen de rode jakken, en witte broeken van de ruiters op. Naar het programmaboekje ons inlichtte, was de adel goed vertegenwoordigd. Er kwamen ronkende namen in voor : gravin de Limburg Stirum, prinses Lancelotti, gravin du Roy de Blicquy, graaf Dumont de Chassart, gravin Nève de Mervegnies, enz. Er waren talrijke proeven o.m. voor ruiters onder de achttien jaar. Het was een mooi schouwspel, en dromers met verbeelding moesten zeker denken aan de steekspelen uit lang vervlogen eeuwen...

Hieronder zie je het toestel waarmee de jury zonder tegenspraak het vertrek, de aankomst en de fouten van de paarden kan vastleggen.

DE OVERWINNAAR

DEZE schitterende ruiter heet mijnheer Selliers de Moranville. Je hoeft niet veel verbeelding te hebben om je deze edelman in harnas op zijn draver voor te stellen. Hij heeft het blazoen van zijn voorvaderen alle eer aangedaan, want hij werd uitgeroepen tot de beste ruiter van het land. Zijn paard luisterde naar de naam « Cambridge ». Paardenliefhebbers bedenken hun dieren met allerlei welluidende namen, zo hoorde ik de speaker (ik schreef bijna de herout) volgende dieren aankondigen : Ivanhoe, Tarzan, Robin Hood, Rebecca, Sara, Don Quichotte, Isidore de Pio, Alibaba, Samba (tegen alle verwachtingen in heeft dit laatste paard geen samba gedanst) !

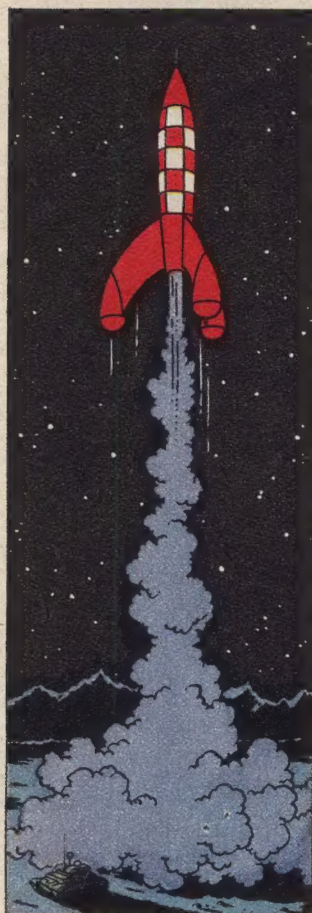
De dame die met dit paard over de hindernis springt, was niet meer van de jongste, maar ze wist heel wat jonge concurrenten die het beter konden zeggen dan doen, voorbij te streven. Ze haalde een van de eerste plaatsen !

8-10-53

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

De expeditie op de maan is geëindigd en Kuifje en zijn vrienden willen naar de aarde terugkeren. Ze hebben plaats genomen in de raket en professor Zonnebloem drukte zo juist op de startknop...

(Wordt voortgezet.)